

Cronologia

1931

Neix a Barcelona

1945 – 1947

Estudia a la Llotja, Escola d'Arts i Oficis de Barcelona.

1952 – 1956

Alumne de l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona.

1953

Primeres exposicions col·lectives amb obres d'estil expressionista i ressonàncies existencials.

1955 – 1956

Celebra la primera exposició individual al Museu Municipal de Mataró, presentada per Rafael Santos Torroella. Participa en diverses exposicions col·lectives amb obres d'estil expressionista i resonàncies existencials.

Esquematitza el seu expressionisme, que mostra ja una certa preocupació pels volums, inclinació cap a la sobrietat i una clara voluntat d'ordenar els elements.

1957 – 1958

Premi de la Dirección General de Bellas Artes, Exposició Nacional d'Alacant. La seva estada a París li permet un contacte directe i una interpretació personal de l'art informal.

1957 – 1958

Estudia gravat i litografia a l'Escola de Belles Arts de París. Segon premi de pintura *Peintres Résidens*, Cité Universitaire, París. Torna a Barcelona i, després d'una exposició a la Galeria Syra, inicia una pintura d'acció de contrastos i explosions violentes amb predomini de negres i blancs.

1960

Primer premi de pintura *Primer Saló de Jazz*, Granollers. Realitza els decorats per a *Medea Encantadora* de José Bergamín, que s'estrena a Barcelona.

1964 – 1965

Realitza una sèrie de cinc litografies amb que l'editor Gustau Gili inicia la nova col·lecció *Las Estampas de la Cometa* i que s'exhibeixen el 1964 a la Galeria René Métras de Barcelona i són guardonades el 1965 amb el premi Maribor a la VI Biennial Internacional de Gravat de Ljubljana.

1966 – 1967

La nova sèrie de litografies *Las Celdas* és premiada a la I Biennial Internacional del Gravats de Cracòvia. El traç gestual esdevé ara un element geomètric o anatòmic. Interessat cada cop més per les superfícies buides, per la relació entre l'espai i l'objecte que els envolta. S'apropa al gènere de la natura morta quan incorpora un tall d'una poma, un ou o una copa. Generalment aïllats, aquests objectes reals confereixen una dimensió metafísica a l'espai.

1970

Premi de la redacció *Vijesnik u Srijedu* de Zagreb, a la II Biennial Internacional de Dibuix de Rijeka.

1972

En síntesi, la dècada dels setanta suposa el descobriment progressiu de noves dimensions pictòriques a partir del tema del paisatge. Primerament, hi apareix el regle i els espais milimetrats. Després, la vivència del paisatge real li farà accentuar la ficció de la perspectiva amb textures, gradacions, etc.

1974

Realitza la carpeta d'aiguaforts i aiguatintes *Escala 1.100* per a *Las Estampas de la Cometa* de l'editorial Gustau Gili de Barcelona.

1976

Estudis de color, llum i moviment sobre l'espai limitat d'un paisatge. Tant la sèrie de litografies *Proyectos para un paisaje*, editada per Grupo 15 de Madrid, com els deu aiguaforts que realitza per a La Polígrafa de Barcelona són visions fragmentàries de camps gairebé monocroms, on la noció del color deixa pas a l'atmosfera.

És contractat com a professor a l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona.

1979

El *Cabinet des Estampes del Musée d'Art et d'Histoire* de Ginebra presenta l'exposició i catàleg de la seva obra gràfica. *Hernández Pijuan. L'Œuvre gravé*. Pròleg de Charles Goerg.

1980

La trama de pinzellades minuciosament superposades es va obrint, deixant vibrar el color de les capes inferiors. Forma part de la comissió d'activitats de la Fundació Joan Miró de Barcelona.

1981 – 1984

Premi Nacional d'Arts Plàstiques.

La pinzellada s'abandona a la immediatesa. Recorreguts a partir de petites taques que estableixen naturals trajectes visuals. La mirada del paisatge es configura com un recorregut de la globalitat a allò particular, de la referència a les grans superfícies modulades o vibrants, passa a l'al·lusió a plantes i flors, que concentren totes les sensacions i ens parlen sovint en veu baixa. Comença a treballar la sèrie dels xiprers. Dirigeix un dels tallers de Arte Actual del Círculo de Bellas Artes de Madrid.

1985

La Generalitat de Catalunya li concedeix la Creu de Sant Jordi.

1986 – 1987

Dirigeix un dels tallers de Arte Actual de Las Palmas de Gran Canaria i un dels tallers de pintura de l'Escola Eina de Barcelona. Es convidat a participar en el taller *Workshop-Art Triangle* de Barcelona.

A partir del 1987, es pot afirmar que les seves obres aprofundeixen en la síntesi, que resumeix una sèrie de constants i de trets característics del seu llenguatge i alhora aspectes nous: la tensió dibuix-pintura n'és el més significatiu.

1988 – 1989

Lectura de la Tesi Doctoral per la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona: *Pintura i espai; una experiència personal*.

És catedràtic de pintura de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona.

1990

Realitza dos murals pel Pavelló Sant Jordi de l'Anella Olímpica de Barcelona.

1991

El Museo de Bellas Artes de Bilbao aplega deu anys de creació gràfica en el catàleg raonat *Obra Gráfica 1982-1990*.

1992

Exposició retrospectiva *Pinturas 1972-1992*, al Centre Cultural Tecla Sala, de l'Hospitalet de Llobregat. Dirigeix un dels tallers de pintura de *Arteleku* a Sant Sebastià. Durant l'Expo'92 participa a Sevilla a l'exposició *Pasages* del Pavelló de Espanya i exposa individualment al Pavelló de Catalunya.

Degà, en funcions, de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona.

1993

L'exposició *Espacios de silencio. Hernández Pijuan. 1972-1992*, es presenta en el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid, i Museo de Monterrey, Mèxic.

Realitza un sostre/mural per a l'Aula Ramón y Cajal de la Universitat de Barcelona.

1993 – 1994

Als anys noranta el domini del color torna a ésser gairebé absolut i l'aparició de la "gelosia", que tanca la finestra o la porta, el pas obert des de l'interior a l'exterior dels anys vuitanta. Cultiva la memòria, però no des de la nostàlgia sinó des de la "creació", des del "sentiment" que l'empeny a cercar noves sortides a l'ànsia creadora.

1993 – 1994

Sensación y lugar 1983-1993. Exposició itinerant per Burgos, Granada i Logroño.

Degà electe de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona.

1995

Les seves obres participen d'una estètica característica dels últims anys, en que la densitat i la manera de treballar la matèria sobre la tela en són les protagonistes, juntament amb el dibuix que conforma les línies formals. Solcs, camins, muntanyes són símbols que formen el seu particular paisatge i el fa possible a partir de la seva experiència pictòrica.

1996

Pinta un mural per a l'Església de Santa Maria de Castelldefels per encàrrec del Servei de Patrimoni Local de la Diputació de Barcelona.

És escollit membre de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando de Madrid.

1998 – 1999

Sentiment de paisatge 1972-1998, exposició itinerant que es presenta al Refettorio delle Stelline, Milà, i a la Frankfurter Kunstverein, Frankfurt.

2000 – 2001

Retrospectiva de dibuixos al Museu Rupertinum de Salzburg, Austria.

Acadèmic numerari de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, Madrid.

Participa en la carpeta *Suite Europa* del Ministerio de Asuntos Exteriores en conmemoració de la Presidencia Española de la Comunidad Europea.

2002 – 2004

La Fundación Museo del Grabado Contemporáneo de Marbella presenta i cataloga onze anys de creació gràfica: *Obra Gráfica III (1991-2002)*.

Realitza un sostre / mural per a la nova Sala de Govern de l'Ajuntament de Barcelona titulada *Núvol en forma de malla per l'Ajuntament de Barcelona*.

El Museu d'Art Contemporani de Barcelona, Macba, presenta l'exposició retrospectiva *Tornant a un lloc conegut. Hernández Pijuan 1972-2002*, exposició que itinera pel Musée d'Art et d'Histoire de Neuchâtel; la Kontnshalle Malmö, Malmö i la Galleria d'Arte Moderna de Bolonia.

2004 – 2005

L'Ajuntament de Barcelona li concedeix el Premi Ciutat de Barcelona d'Arts Plàstiques.

Participa en la 51 Biennial de Venècia *L'Esperienza dell'Arte i Sempre un po'più lontano*, Pavelló d'Italia.

Premio Nacional de Arte Gráfico en reconeixement d'una trajectòria

Mor a la seva casa de Barcelona el 28 de desembre, essent enterrades les seves cendres en el cementiri de Folquer davant del paisatge que tant va estimar.